

[Jørgen Estrup]

Jeg ved godt, at SF selvfølgelig ikke sympatiserer med denne regering og derfor gerne vil inddrage en hel række andre ting inklusive formuebeskatningen, men her snakker vi altså om nogle mekanismer vedrørende dagpengesystemet. Man er nødt til også at tage stilling til det som en selvstændig sag.

(Kort bemærkning).

Traberg Smidt (V):

Det, som sætter ens fantasi i sving i forbindelse med den nuværende lovgivning, er det store antal af midlertidigt ledige, hvor de ansatte vender tilbage til den samme virksomhed efter nogle få dages ledighed. Det er det, der giver én de tanker, som jeg refererede før, og det kan man selvfølgelig sige kan kaldes bedrageri, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på. Det kalder jeg det ikke; jeg kalder det, at man udnytter en lovgivning mod dens hensigt, og det gør så, at vi nu har et lovkompleks på bordet, som skal regulere den adfærd, og som tilmed sparer nogle penge – to udmærkede hensyn på samme tid.

Så spørger hr. Kaj Poulsen, om jeg kan nævne et eksempel på, at en 2. karensgang vil betyde, at de ansatte ændrer adfærd. Hvis det f.eks. regner i halvanden dag, er der nu et incitament, for man skal selv betale den 2. karensgang, den 2. arbejdsdag, den 2. ledighedsdag. Nu er der et incitament til at prøve at komme på arbejde og så få de tre sidste timer i tørvejr f.eks. Du bad om et eksempel, og du fik det!

Glistrup (FP):

Med salig Hans Brix må Fremskridtspartiet udbryde: Anmelde dette forslag – det skulle da være til politiet. Men politiet vil overhovedet ikke ind i den sag, for som hr. Jørgen Estrup udmalede det, fremgår det jo ganske aldeles klart af bare de 3-4 første linier i Folketingstidende fra Venstres ordførers indledning, hvad det her er for noget: det er vareforfalskning i groveste grad.

For det første siger man, at det er et spareforslag. Ja, måske som arbejdsministeren oplever det i sin hverdag, hvor han har slagsmål med de andre ministre om, hvordan man skal fordele totalrammerne, og så har arbejdsministeren nu fundet ud af, at for hver gang han kan spare en krone på sit budget, skal socialministeren af med yderligere 2 kr. på sit budget, eventuelt over kommunerne. Der er ikke spor besparelser

i det her, det er en flytning af tingene fra det ene område til det andet.

Og det andet, Venstres ordfører sagde, var i den gode big brother-socialist-stil, som denne regering er så præget af. Det skal hidføre adfærdsregulering. Ih, hvor lyder det smukt og dyrt, sådan når man sidder og har sit på det tørre. Men hvad er det for en adfærdsregulering, man taler om her? Det er, at vi har et syv-talligt antal danskere – over 1 million – hvis almindelige økonomiske hverdag i meget, meget høj grad er præget af de regler, som dette Folketing med regeringspartierne tilslutning og med den første VKR-regering som hovedanstifter har udviklet, og nu trækker man så pludselig under alle disse mange mennesker tæppet væk og siger: Det er en adfærdsregulering. Nu skal I se at finde ud af at gå hen på bistandskontoret i stedet for at gå det andet sted hen.

Så kan man ikke få nogen hjemmehjælp, så kan man ikke få nogen hjælp i fiskeindustrien, og så ramler alt det sammen, som dette samfund har bygget op, ud fra det, som satte sit startpunkt ved den første regulering af denne lovgivning, som VKR-regering nr. 1 foretog. Det er bestemt ikke noget, som vi skal være stolte af, denne form for hovskisnovskiet adfærdsregulering over for de pågældende mennesker.

Nej, det, der skal til, er en lovgivningsregulering, det er ved L 254 af 12. april 1988, vi løser problemerne i sammenhæng, logisk og klart, og således at vi virkelig får klart problemerne på en socialt anstændig og rimeligt sammenhængende måde i stedet for i form af et slagsmål, et filippinespil mellem den ene minister og den anden minister. Vi havde alle muligheder, hvis denne regering ikke var så socialistbundet, som den er. Vi kunne nu lave et 4-årigt forlig dækkende 1989-, 1990-, 1991- og 1992-finanslovene til at klare alle disse problemer, men det må selvfølgelig indgå i en helhed og ikke være et fragment fra arbejdsministerens side, der trækker tæppet væk under erhvervslivet, der trækker tæppet væk under socialforsorgen osv.; man kunne lave et sammenhængende flertalsforlig og klare disse ting i stedet for at lave disse besynderlige manøvrer, hvorved man fra arbejdsministerens side yderligere vil socialisere dette land, umyndiggøre dets befolkning og skabe den ene menneskelige ulykke efter den anden, som det jo simpelt hen er kendingsme-